

Kompetencje nauczyciela współczesnej szkoły to: kompetencje merytoryczne; kompetencje psychologiczno-pedagogiczne; kompetencje diagnostyczne; kompetencje w dziedzinie planowania i projektowania; kompetencje dydaktyczno-metodyczne; kompetencje komunikacyjne; kompetencje medialne i techniczne.

Odnosząc kompetencje kluczowego kształcenia zawodowego, a w szczególności do kształcenia w oparciu o programy modułowe można stwierdzić, że nauczyciele powinni posiadać przygotowanie w zakresie: metodologii kształcenia modułowego; aktywizujących metod nauczania; pomiaru dydaktycznego; opracowywania pakietów edukacyjnych. o profesjonalnym i skutecznym działaniu nauczyciela decydują jego różno-rodne kompetencje, które powinny mieć charakter dynamiczny, a więc bycia ciągle rozwijane i doskonalone.

Literatura

1. Czaja-chudyba I. Pedagogika zabawy w osobowym i profesjonalnym przygotowaniu do zawodu nauczyciela. Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.2006. 98 s.
2. Cywińska M. Efektywność nauczyciela w dobie współczesnej. W: M.Cywińska (red.), być nauczycielem. Kompetencje współczesnego nauczyciela. Poznań: Wydaw. Naukowe Wyższej Szkoły Pedagogiki i Administracji im.Mieszkał. 2013. 95s.
3. Grzesiak J. (red.) Efektywność i efekty praktyki pedagogicznej. Konin: Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie. 2013. 138 s.
4. Kwieciński, Z. Nowe potrzeby i kierunki zmian kształcenia pedagogów i nauczycieli. W: K.Pačławska (red.), Tradycja i wyzwanie. Kraków: Wydaw. Uniwersytetu Jagiellońskiego. 1998. 67s.
5. Lindner-Cegiela G. [https://womgorz.edu.pl/files/File/Pracownia_Metodyczna/kompetencje_nauczyciela\[1\].pdf](https://womgorz.edu.pl/files/File/Pracownia_Metodyczna/kompetencje_nauczyciela[1].pdf)
6. Strykowski W. Kompetencje współczesnego nauczyciela, Neodidagmata, 27/28. 2005.
7. Strykowski W., Strykowska, J., Pielachowski, J. (red.). Kompetencje nauczyciela szkoły współczesnej, Poznań: Wydaw.eMPi2. 2007. 161s.

*Пежинська О.М.,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри романо-германської філології,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
(м. Тернопіль)*

TEACHING AND LEARNING FRENCH IN A MULTICULTURAL CONTEXT

My professional practice as a teacher of French as a foreign language (FLE), starts from a main reflection: the right method for teaching a foreign language in a multicultural context.

The objective of teaching / learning a foreign language is to acquire the communication skills. It is the ability that the speaker develops to produce and interpret the statements appropriate to a given situation in accordance with the social contexts of the country. This shows that to communicate the mastery of the language system is not enough because it is necessary to know especially the rules of its use.

The communication skills are based on the combination of the several partial skills, the most important of which is *linguistic competence*. This is the basic skill. It consists in being able to formulate and interpret the grammatical sentences "correct" and composed of words taken in their usual sense. It requires, when performing speech acts, the mastery of oral and written comprehension and expression, depending on the knowledge of lexical elements, the rules of morphology, syntax, semantic grammar and phonology necessary to be able to practice them.

It is knowledge of vocabulary and the ability to use it. These are: - lexical elements: formulas (*bonsoir, comment ça va*), frozen sentences (*il a cassé sa montre - il est triste*), frozen structures (*pouvez vous me passer...*), etc., grammatical elements: articles, quantitative, demonstrative, personal pronouns, interrogative and relative, possessive, prepositions, auxiliaries, conjunctions.

Grammar competence:

It is the knowledge of the grammatical resources of the language and the capacity to use them: morphology and syntax. Phonological and orthographic skills:

They require knowledge of perception and production and an ability to perceive and produce.

Sociolinguistic competence:

This skill consists in using the context or the communication situation to choose the form to give to the message to be constructed or to give meaning to the message received. It requires the analysis of the communication intention, the social and psychological relationships of the interlocutors, the place or the moment of communication: status, role, age, sex, place of the exchange (*qui parle, à qui, où, comment, pourquoi et quand*). This skill is linked to the daily experience of the foreigner whose language one learns. The language user must adapt his verbal behavior to the value system of the foreign culture:

- rules of social relations (use and choice of greetings, use and forms of address *Monsieur le Directeur, Madame, Pierre*),
- rules of politeness (showing interest in the well-being of others, expressing admiration, etc.),
- expressions of popular wisdom,
- distance, gestures, swear words, humor,

- differences in register (official: *Messieurs, la Cour*), formal: *La séance est ouverte*, neutral: *Pouvons-nous commencer?*, informal: *On commence?*, familiar: *On y va?* intimate: *Alors, ça vient ?*),

- dialect and accent (national, regional, foreign), etc.

This skill requires a certain amount of factual knowledge (say / do not say, do / do not) preferably based on geographic, historical, economic, sociological, religious, artistic, etc.

Pragmatic competence refers to the action-oriented approach and the choice of discursive strategies to achieve a specific goal (organize, structure the discourse ...). It makes the link between the speaker and the situation by making it possible to distinguish and identify different messages (advertising, conversation, official speeches, storytelling, etc.). It is this competence which answers the "why" of sociolinguistic competence. It consists of using construction strategies that suit the types of speech to be produced or understood, whether written or oral. This is why we make the learner aware of the various types of speech and the concept of speech act. This skill requires:

a) for the production of written or oral texts (presentations, descriptions, narrations, summaries, presentations, arguments, letters, etc.) mastery:

- structuring by means of logical or chronological connectors,
- textual consistency, typographical layout,
- the enhancement of certain elements,
- presentation protocol, etc.

b) for understanding the texts mentioned above, but also public written messages (information, regulations, warnings, posters, etc.) or oral messages (announcements in stations, airports, supermarkets, television programs, debates, etc.) control:

- skills mentioned for production and capacity,
- to interpret the presuppositions of the text and its intentions,
- to relate the product of reading or listening to one's own knowledge,
- to provide missing or deliberately omitted information.

Strategic competence:

This strategic skill consists of using several means, linguistic or not, to allow communication despite an imperfect command of the language. Strategic competence requires accepting one's own shortcomings as normal (they also exist in the mother tongue) rather than giving up communicating. These are: reformulation, substitution with a generic term, a synonym or a pronoun, description or definition, gestures or facial expressions, etc.

I tried to give a general view of my professional work environment as a teacher of French and FLE at the innovative international pilot high school (LP2I);

to shed light on the teaching and learning of French and FLE, on the development of the four linguistic skills.

Bibliography

1. *Les technologies de l'information et de la communication et le projet d'établissement*, Assises Internationales Palais des Congrès du Futuroscope 16-17 décembre 1998, Poitou-Charentes/Menrt, 1998.
2. Cargon J., GRACIA M., LEMEUNIER V. *Activités orales pour favoriser l'apprentissage du français. Guide pédagogique*. Guyane : Scerén, 2010.
3. Ballion R. *Les lycéens et leurs petits boulots*. Paris : Hachette, 1994.
4. Vecchy de G. *Aider les élèves à apprendre*. Nouvelle approche. Paris : Hachette, 1992.
5. MOIRAND, S. *Enseigner à communiquer en langue étrangère*. Paris : Hachette, 1990.
6. PUREN, C. *Se former en didactique des langues*. Paris : Ellipses, 1998.
7. *Un cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer*. Paris : Conseil de l'Europe / Les Editions Didier, 2001.
8. WIDDOWSON, H. G. *Une approche communicative de l'enseignement des langues*. Paris : LAL, Crédif / Hatier, 1991.
8. Abdallah-Preteceille M., et Porcher, L. *Education et communication interculturelle*, Paris, PUF, 1996.

Рокіцька Н. В.,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри німецької філології та
методики навчання німецької мови,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
(м. Тернопіль)*

ІНШОМОВНА ОСВІТА У ВНЗ НІМЕЧЧИНИ

За останні роки особливої популярності у системі вищої освіти України набуло поняття «білінгвізму», «плюрлінгвізму», та «мультилінгвізму», як одного із складових компонентів іншомовної підготовки майбутніх фахівців у певній галузі, що значно розширює професійну компетентність спеціалістів, відкриває їм доступ до світових надбань, формує їхню конкурентно спроможність. У цьому контексті показовим прикладом є Німеччина, яка впродовж тривалого часу ефективно реагувала на виклики багатонаціонального суспільства, пристосовуючи наявні освітні ресурси до вимог часу. Німеччина не стоїть осторонь європейських процесів щодо іншомовної освіти. В оцінці Конференції ректорів вищої школи та німецької служби академічних обмінів з приводу проголошення 2001 року Європейським роком мов зазначено, що вищі навчальні заклади мають бути націлені на те, щоб зробити можливим вивчення